

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullon

STUDIUL 10

Filip evanghelistul

Bună prietene!

În acest studiu vom analiza un alt misionar care a ieșit din locul său natal pentru a evangheliza oameni din culturi diferite și mă refer în concret la Filip evanghelistul. Este important de remarcat faptul că acest Filip nu este ucenicul lui Isus care a adus mesajul lui Natanael ci este cel care apare numai în cartea Faptele Apostolilor.

Studiul din această săptămână are 5 puncte:

1. Cine a fost Filip?
2. Cum s-a transformat Filip într-un misionar și evanghelist?
3. Lucrarea și misiunea sa în Samaria.
4. Lucrarea evanghelistică cu famenul etiopian.
5. Sfârșitul lucrării lui Filip.

Pentru a vedea cine a fost Filip vom deschide Scripturad în Fapte 6 și vom descoperi că era unul dintre diaconii aleși de Biserică, iar caracteristicile importante a acestor diaconi era, o bună reputație, om înțelept și plin de Duh Sfânt, ales pentru a sluji Biserica și a ușura și sprijini lucrarea apostolilor. În Fapte 8 găsim faptul că datorită persecuției începute de Saul din Tars după omorârea cu pietre a lui Ștefan, Filip a mers la Samaria unde a predicat Evanghelia samaritenilor. Fapte 8,6-8:

6 Noroadele luau aminte cu un gând la cele spuse de Filip, când au auzit și au văzut semnele pe care le făcea.

7 Căci din mulți îndrăciți ieșeau duhuri necurate și scoteau mari țipete; mulți slăbănogi și schiopi erau tămăduiți.

8 Și a fost o mare bucurie în cetatea aceasta.

Evident aici a început lucrarea ca evanghelist a lui Filip datorită faptului că în versetele 12 și 13 spun:

12 Dar când au crezut pe Filip, care propovăduia Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și a Numelui lui Isus Hristos, au fost botezați, atât bărbați cât și femei.

13 Chiar Simon a crezut; și după ce a fost botezat, nu se mai despărțea de Filip și privea cu uimire minunile și semnele mari care se făceau.

Din ceea ce am citit până acuma, lucrarea ca și evanghelist a lui Filip a fost plină de putere, plina de Duhul Sfânt, binecuvântata cu sfinte rezultate. El a desfășurat în mare parte lucrarea să în

Samaria, de unde mai târziu Duhul l-a trimis spre sud pentru a se întâlni cu fâmenul care caută pe cineva care să îi explice Cuvântul lui Dumnezeu. Cum Filip era un misionar prin excelență, nu s-a îndoit deloc de chemarea divină și a plecat în întâmpinarea acestuia. După 20 de ani în Cezarea îl găsim pe Filip continuând a fi evanghelist pentru că Fapte 21,8 spune:

8 A doua zi, am plecat și am ajuns la Cezareea. Am intrat în casa lui Filip evanghelistul, care era unul din cei șapte, și am găzduit la el.

Acesta era Filip evanghelistul, iar în acest studiu vom descoperi și mai mult despre el, un diacon, un serv al lui Dumnezeu, un om consacrat, un om înțelept dar care avea în sângele lui focul evanghelizării și aceasta nu numai pentru locul în care trăia ci chiar mai mult, când a fost chemat ca și misionar pe pământ străin el a fost ascultător.

Vom merge la partea a doua a studiului. Pentru prima dată când Filip apare în istoria biblică este momentul alegerii diaconilor din Fapte 6. Această istorie este interesantă. După urcarea Domnului Hristos la cer, biserica a adoptat o atitudine care ar trebui să fie un model pentru biserica de astăzi. Luca descrie acest fapt într-o formă peculiară în Fapte 2,44-47:

44 Toți cei ce credeau erau împreună la un loc și aveau toate de obște.

45 Își vindeau ogoarele și averile, și banii îi împărțeau între toți, după nevoile fiecăruia.

46 Toți împreună erau nelipsiți de la Templu în fiecare zi, frângeau pâinea acasă și luau hrana cu bucurie și curăție de inimă.

47 Ei laudau pe Dumnezeu și erau plăcuți înaintea întregului norod. Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți.

Ce manieră extraordinară de a trăi. Practic îl putem considera ca și ideal al nostru a tuturor. Dar aici nu era vorba numai de o manieră de a trăi ci chiar un mod minunat de a împlini misiunea, trăiau fără egoism uniți în Hristos participând activ în Biserică, iar textul spune ca în fiecare zi se adăugau noi creștini alături de cei mântuiți. Vrea să spună că botezurile erau rezultatul unui stil de viață a Bisericii în nici un caz de strategii umane. Biserica reflectă caracterul lui Isus Hristos iar aceasta atrăgea pe oameni și îi determinau să ceară botezul. Dar în acel moment a apărut o problemă care este caracteristică procesului de creștere. Biserica a început să crească și au început să apară și problemele sociale și de relații personale. Convertiții greci au început să se plângă pentru faptul că văduvele lor nu erau îngrijite, slujite, ajutate ca și cele ale iudeilor. Acest fapt a ajuns la urechile apostolilor iar aceștia au hotărât să numească diaconi spunând că nu era normal ca ei să neglijeze predicarea Cuvântului lui Dumnezeu pentru a rezolva aceste probleme domestice. Astfel că s-au ales 7 diaconi între care îi găsim și pe Ștefan și Filip. Acesta este primul moment în care Filip apare în registrul biblic și apare ca și o persoană cu bună recomandare, plin de Duhul lui Dumnezeu și de înțelepciune.

Prietenul meu, un evanghelist nu poate avea alte caracteristici, el este o persoană care este întotdeauna disponibilă pentru a sluji. Lucrarea unui evanghelist nu poate fi realizată de cineva care caută faimă și renume, este o lucrare de slujire. Dacă oamenii le văd și apreciază lucrarea lor

este bine, iar dacă nu de asemenea este bine, pentru ei nu există diferență. Recompensa unui evanghelist nu este pe acest pământ ci în veșnicie, iar acest fapt trebuie să fie bine înțeles, acceptat și fixat în mintea oricărui evanghelist care este dornic să lucreze pentru Dumnezeu.

Vom trece la partea a treia a studiului nostru. Filip și-a început lucrarea slujind ca și diacon. Este interesant să vedem observăm că cuvântul care se traduce prin lucrător în greacă este diacon care înseamnă “cel care slujește”. Acesta este motivul lucrării sfinte. Nimeni din cei care nu sunt capabili să slujească nu pot să se poată numi misionar. Un adevărat lucrător nu se întreabă atunci când se mută în alt district “ce beneficii există aici pentru mine sau pentru mine” ci se va întreba cum poate servi noul district cât mai bine posibil. Viața unui lucrător nu este întotdeauna ușoară. Pot exista momente dificile și chiar persecuții în viața sa, iar acesta este tocmai ce s-a întâmplat în viața lui Filip. Persecuția s-a dezlănțuit, Saul din Tars în acele timpuri era în perioada lui activă fiind marele său persecutor, după omorârea lui Ștefan aceasta continuând să persecute pe creștini. Așa că Filip a trebuit să fugă. Și unde a fugit? La Samaria, dar este important de remarcat că nu mers acolo pentru a se ascunde ci pentru a continua lucrarea. Interesant de notat este faptul că Samaria nu era locul cel mai de dorit pentru un iudeu, există o istorie în spatele acestei lupte rasiale între iudei și samariteni. Această luptă a început când poporul israel a fost luat în captivitate de armata siriană. Mulți dintre captivi au rămas în Samaria, au fost lăsați în urmă iar în timp s-au căsătorit cu sirieni iar urmașii lor au fost pe jumătate sirieni, jumătate iudei. Religia de asemenea a devenit un amestec între cele două religii, în timp ce se închinau lui Dumnezeu, se închinau și dumnezeilor păgâni considerând acest fapt ca ceva normal. Ani mai târziu când poporul israel a fost autorizat de regele Darius ca să se întoarcă în Israel și când au început să reconstruiască Templul, samaritenii care încă se considerau iudei au dorit să participe și ei la construirea Templului, dar iudeii nu au fost de acord. Începând cu acel moment au devenit dușmani pe față și au făcut tot ce puteau pentru a întrerupe reconstruirea Templului.

Revenind la Filip, el merge în Samaria odată cu izbucnirea persecuției cu un obiectiv clar, dorea să ducă vestea bună a Evangheliei și acestora. Și a avut o lucrare minunată aici. Capitolul 8 din Fapte descrie lucrarea plină de succes a lui Filip acolo. Toți oamenii îl auzeau, scotea demoni iar mulți se botezau. Biserica a început să crească într-o formă atât de mare încât biserica din Ierusalim auzind veștile de creștere din Samaria a trimis pe Petru și Ioan să vadă dacă veștile care le primiseră erau adevărate. Și așa și era, și totul mulțumită lucrării entuziaste a lui Filip.

Vom intra în partea a patra a studiului iar aici vom vedea pe Filip depășind frontierele Samariei și mergând mai departe. El a răspuns favorabil poruncii divine primite printr-un înger. A început să lucreze în Ierusalim, apoi a mers în Samaria pentru a face o lucrare evanghelistică, iar apoi Dumnezeu l-a trimis până la marginile pământului, adică mergea spre pământul unui etiopian. Acel etiopian este simbolul a atâtor persoane care nu cunosc pe Dumnezeu dar care îl caută fără să se oprească. Tocmai spuneam într-o lecție anterioară că există mulți oameni care caută pe Dumnezeu și nici măcar nu îl găsesc, persoane care citesc și caută adevărul biblic și nu reușesc să înțeleagă. Dumnezeu cunoaște aceste persoane și va trimite pe servii Săi pentru a le ajuta a înțelege adevărurile Scripturii. Când Filip a primit porunca prin intermediul îngerului a plecat în căutarea famenului pe care îl găsește citind Isaia 53. Te rog să observi maniera delicată de a se apropia și a începe discuția lui Filip cu famenul. Nu da loc confruntării sau să spună că famenul era greșit și că el Filip a venit să îi arate adevărul. El se comportă simplu punându-i o întrebare:

“Înțelegi ceea ce citești?”. Ce înțelepciune! A început aproape glumind, dar rezultatul a fost evident. Restul călătoriei a fost făcută discutând despre Isus Hristos, Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii, a fost centrul discuției lor. Fără îndoială că a vorbi de Isus nu se poate face limitându-se numai la persoana lui Isus Hristos ci de asemeni trebuie fixată atenția mai ales la învățătura Sa pe care le putem numi doctrine. Astfel Filip a studiat toată Scriptură cu etiopianul, chiar și tema botezului, pentru că odată ajunși într-un loc unde era apă, famenul a întrebat dacă poate fi botezat și astfel amândoi s-au coborât la apă și famenul a fost botezat. Acesta poate fi considerat începutul bisericii creștine printre etiopieni, pentru că după botez Duhul l-a luat pe Filip iar famenul a plecat spre casă luând cu el veștile bune ale Evangheliei.

Și ce s-a întâmplat cu Filip? Aceasta este ultima parte a studiului. Registrul sfânt spune în Fapte 8,39-40:

39 ....În timp ce famenul își vedea de drum, plin de bucurie,

40 Filip se afla la Azot, de unde s-a dus până la Cezareea. Și propovăduia Evanghelia în toate cetățile prin care trecea.

Te rog să fii atent la expresia “în timp ce”, adică a avut loc după botez, Duhul l-a luat pe Filip. Această expresie este dezbătută și analizată de erudiți, teologi. Unii spun că Filip a dispărut de odată, alții cred că pasajul Biblic spune că Filip a fost condus de Duhul. Până la urmă fie unu fie altul nu contează, ceea ce contează și trebuie luat în seamă de aici este faptul că viața lui Filip a fost controlată și condusă de Duhul Sfânt. Pasajul biblic continuă spunând că Filip era în Azot unde a vestit Evanghelia în toate orașele până a ajuns la Cezareea. Ți dai seama de lucrarea evanghelică prin toate orașele prin care trece până a ajuns la Cezareea? Așa sunt evangheliștii, pe unde merg seamănă Evanghelia. După 20 de ani îl găsim în Cezareea. Luca relatând una dintre călătoriile lui cu Pavel spune în Fapte 21,8-9:

7 După ce ne-am isprăvit călătoria pe mare, din Tir am plecat la Ptolemaida, unde am urât de bine fraților și am stat la ei o zi.

8 A doua zi, am plecat și am ajuns la Cezareea. Am intrat în casa lui Filip evangelistul, care era unul din cei șapte, și am găzduit la el.

Ce manieră frumoasă de a termina lucrarea, primitor de oaspeți, patru fete consacrate și pline de Duh Sfânt, care cu siguranță că ar fi putut să se plângă că Filip si-a dedicat atâta de mult Bisericii că le-au neglijat uitând de ele și de aceea ele erau departe de Biserică. Dar nu a fost așa, ele era pline de încredere în speranță pe care au cunoscut-o de când erau mici, speranța Evangheliei. Ele erau prorocițe și din zona lor de lucru fără îndoială că ele sprijineau pe tatăl lor în lucrarea sa evanghelică. În ciuda faptului că pasajul biblic nu spune nimic, totuși putem să înțelegem că în spatele acestei lucrări a avut un rol important și implicarea activă a soției lui Filip în educarea și pregătirea acestora pentru lucrare. Eu cred că și astăzi, fiecare mamă, soție, care prin natură este atât de legată de copiii ei, are misiunea de a semăna credința, Evanghelia, principiile de viață creștină în inima copiilor ei. Tatăl nu poate fi omis, dar mama dezvoltă prin

însăși naștere o legătură specială. Dumnezeu să binecuvânteze toate mamele Bisericii Sale, să binecuvânteze tot poporul Său pentru ca viața lui Filip să fie o inspirație în lucrarea evanghelistică.

Dumnezeu să te binecuvânteze!

Traducere & tehnoredactare:
Gabriel Radu
www.7adventist.com/studiu/
lectiuneazs@yahoo.com